

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

زندگی در دل مرگ!

برگهای پژمرده ورنک پریده که هر یک سندی از ناپایداری وضع جهان ناپایدار است. همراه تندباد فصل خزان بهرسویر اکنده میشود، و بچای تشمیشور انگیز مرغان خوشخوان و ذممه ریزش آها؛ ناله رقت انگیز شاخه های عربیان که زیر تازیانه های طوفان پائیز که برتن برهت و عربیان آها نواخته میشود پشت خم کرده و گویا اذهر راهگذری استمداد می طلبند، پکوش میوسد، در هرسو قیافه افسدگی، پراکندهگی، ویرانی و خاموشی خودنیانی میکند.

راستی این منظره منظرة خزان طبیعت. برای هر پیشنهادی حزن آود و غم انگیز است، مخصوصاً برای کسانی که هنوز خاطره بهار، و شور و جنبش حیاتی آنرا در صفحه زمین فراموش نکرده، و هنوز وزش نسیم جان پخشش بهاری را که باطر کلها آمیخته و شکوفه ها و کلبر گهای لطیف و گیاهان نورستدا نوازش میدهد افزاید نبرده، ولرزش نهاده انگیز آنرا بر صفحه مصودت خود احساس میکنند... آری این صحنه راستی فهم انگیز است.

* * *

اما غم انگیزتر از آن، صحنه خزان هر بزرگه مردی است که سالیان دراز بر سر اجتماعی سایه پرشکوه و باهتی افکنده، و پر شاسخار وجود او اندواع گلهای فنیلت و تقوی، پاکی و خداپرستی؛ اراده و تسمیم؛ عاطفه و محبت، روییده، و اجتماع بزرگ از بیوه های علم و داشت او همواره بهر ممتدشه، و در پیامون وجود خود تاشع زیادی نهالها و گلهای دیگری تریبیت کرده است، در چنین خزانی، جهانی داغدار و عنزادار میشود.

با اینکه آنس و علاوه ای را که انسان بجهش حیاتی طبیعت در چند ماه بهار و تابستان پیدا میکند آنقدر بیشدار نیست، اما فراقش آنقدر حزن آور است، با اینحال فکر کنید دل برداشتن از چنان رادمرد بزرگی که قریب نود سال اجتماع عظیمی با اولد بسته و رشته محتوی محکمی؛ پیوندهای ناگیستنی میان او و آنها برقرار میاخته است هفتاد چانکاه دلخراش

و در دنیا است .

* * *

آنچه درباره خزان طبیعت و خزان عمر مردان بزرگ والهی گفته شد از یک ظریف صحیح وغیر قابل انکار است و تمام سوگواریهای که هنگام فقدان آنها میشود همه روی همین حساب است .

اما با یک نظر دقیقرا این جریانات هم بنوبه خود یکی از مراحل تکامل و ترقی در صحنه آفرینش و صحنه اجتماع انسانی است .

از نظر یک دانشمند گیاه شناس خزان مقدمه یک بهار خرمتر و پر طراوت تری است زیرا هنگامیکه دست تطاول تند با خزان گلها را پرپر کرده بهر سو پراکنده میکند و بظاهر از بین میبرد در همان وقت تخمها گیاه از این که در دل گلها نهفته است به مرآ خود بهر سو میبرد و در هر طرف میپاشد ؟ زمین این تخمها را که بسیاری از آنها از یک تخم بوجود آمده در دل خود نگاهداری کرده و در یک محیط مرموذ آشته تربیت میکند، نور آفتاب و باران زمستان و هوای ملائم و سردا را به مکاری دعوت کرده و همراه وزش نیمهای بهاری حیات وزندگی را - در یک محیط وسیع و دامنه دار تر - آغاز میکند ، و با این ترتیب از یک گل گلها و از یک گیاه گیاهان فراوانی میروید ۱

مردان بزرگی که در طول حیات پر برگت خود بذرخای علم و دانش ، تقسی و فضیلت را در دلخواه آماده هزاران شاگرد مکتب خود افشا نهادند و عمر خود را وقف تعلیم و تربیت دانشمندانی با شخصیت نموده اند ، خزان عمر نه تنها فروغ و تابش آنها را کسم نمیکند ، بلکه نام آنها ، اسرار مکتب آنها ، شرح ذندگی و ملکات آنها ؛ همراه طوفان مصیبت مرگ آنها با طرافجهان پراکنده میشود و در شرق و غرب عالم دردهای وحیات معنوی آنها در یک شهاب بزرگتر پی ریزی میگردد . اینگونه مردان نه فقط نردهای اند بلکه پسرعت رو بطرف هدف اصلی آفرینش - کمال و ترقی و سعادت - پیش روی میکنند این همان حقیقت است که باید آنرا وزندگی در دل مرگ ، نام نهاد و بزرگ پیشوای عالم اسلام «امیر مؤمنان علی » علیه السلام درباره آن فرموده : «والعلماء باقون ما بقى الدهر اعيانهم مفقودة و امثالهم في القلوب موجودة»؛ دانشمندان تا ابد زنده اند ؛ جسم آنها از نظر پنهان ولی هزاران نتش آنها بر صفحه داها برای همیشه باقی است .

یکی از نمونهای بارز این موضوع ، حیات و رحلت‌زمیم بزرگه جهان شیع حضرت آیة‌الله‌العظمی آفای بروجردی قدس سرہ بود .

* * *

روزی که جشن و عزا بهم آمیخته شد .

در کنار مسجد اعظم - مسجدی که یکی از بزرگترین و باشکوه‌ترین بنای‌های اسلامی است و پر پیشانی طاق‌ایوان بزرگ آن این جمله با خلط طلاقی جلب توجه میکند : «بر حسب اراده حضرت آیة‌الله بروجردی مدظلله در سال ۱۳۷۴ بنیاد گردید » - آری در کنار این مسجد کتابخانه آبرومندو بزرگی بنوان (آمیختن علم و عمل) که شماره‌ای اسلامی است بدست همان مرد بزرگه که بنیاد آن مسجد را گذارد ساخته شده که هنوزم از آن بهره برداری نشده است .

روز جمعه چهارم فروردین ماه این خبر در حوزه علمیه قم منتشر شد که زعیم بزرگ حوزه علمیه در یک جلسه خصوصی با حضور جمعی از فضلاه و مدرسین حوزه علمیه این کتابخانه بزرگ را با دست باکنایت خود افتتاح خواهد کرد . مدعوین خود را برای شرکت در این مراسم آماده کرده بودند اما وقتی بدرب کتابخانه آمدند بسته بودویک هزار اقب آنجا بود که در پام غسوان - کنندگان بالحن نائز آمیزی میگفت : « چون آقا کسالت پیدا کرد افتتاح کتابخانه بعد موکول شد » .

از همان روز زمزمه کسالت آیة‌الله در همه جا بیجید و عدهم مردم شهرستان قم بخصوص اسانید حوزه علمیه و دانشجویان این دانشگاه بزرگ روحانی را در یک حالت انتظار با نگرانی عمیق فرود برد . آن روز تائیمه شب دسته دسته برای استنارحال آیة‌الله به منزل ایشان می‌رفتند ، وقتی می‌شندند کسالت ایشان یک عارضه قلبی است نگرانی و اضطراب آنها بیشتر می‌شد .

این خبر بزودی وسیله جرائد و ادیبو و مسافرین در همه جا پخش شد و در هم‌جا با نگرانی فوق العاده بنوان یک خبر ناگفته آور تلقی گردید . محالی دعا فوراً تشکیل شد و پر جوان ، کوچک و بزرگه که بادهای خسته و چشمها ای اشکبار در این مجالس حضور یافتند و بازگشت سلامت پیشوای روحانی و دلسوز خود را از درگاه خداوند متممال می‌خواستند .

پیوای این جریان پژوهشکان متخصص قلب از مرکز برای همکاری با پژوهشکان قم حرکت کردند و حتی ازد فرانسه ، یکی از پژوهشکان متخصص قلب که معروفیت جهانی دارد برای رهبری جلسات شورای پژوهشکی بنا پیغام داده و در فاصله کوتاهی شعوذ را

بمنزل حضرت آیت‌الله‌رسانید.

در همین موقع جمعی از روحانیین بزرگ‌که شهرستانها و نمایندگان آیة‌الله با عجله هرچه تمامتر روانه قم شدند و همراه بزرگان حوزه علمیه و وجوده اهالی شهر دسته دسته برای عیادت بمنزل پیشوای بزرگ‌که شیعه روی آوردند؛ حوادث و اخبار قم در رأس اخبار کشور قرار گرفت و همه با بی‌صبری در انتظار پیام بهبودی آیة‌الله بودند.

دو سه روز پیشتر از این‌جربان نکنست که خبر تخفیف کسالت و بهبودی نسبی آیة‌الله در بیرونی منزل ایشان منعکس گردید. واز آنجا ہم‌پیله رادیو و جرائد در همه جا منتشر شد. مجالس دعا جای خودرا بمعجالس جشن و شادمانی سپرد؛ در بازار و خیابان‌های قم و بسیاری از مساجد و تکایای تهران و سایر شهرستانها مراسم چراغانی و جشن برپا گردید. گفتگوی مسلمانان با یکدیگر این‌بود که در آستانه این سال نو که مصادف باعید بزرگ‌که و با شکوه اسلامی «عید فطر» بود خداوند عید دیگری برای ما فراهم ساخت و آن بهبودی و تخفیف کسالت آیة‌الله بود، واز اینکه «سعید» در آستانه این‌سال بهم آمیخته شد هادی می‌گردد.

باشکرانه بهبودی پیشوای بزرگ‌که شیعه‌دهای از مستمندان را اعلام و در قم نانرا یک‌بروز ارزان کردند و این موهبت عظمی راهمه بهم تبریک می‌گفتند.

این هیجان و شور همچنان ادامه داشت ولی صبح روز پنجمین بهمن ۱۴۰۷ شوال مصادف با ۱۰ فروردین ماه هنگامیکه مردم از منزل بیرون آمدند با منتظره دلخراش و رفت‌انگیزی روبرو شدند پرچم‌ها از درنگین همه بر چیده شده و پرچم‌های سیاه در هر طرف به چشم می‌خورد برخورد باشد با این پرچم‌ها زمزمه مخصوصی تولید می‌کند که گویا خبر از حادثه جانکاره و فوق العاده در دنیا کی میدهد. صدای تلاوت قرآن از بلندگوهای شهر بکوش میرسد آیه‌های که تلاوت می‌کنند بیشتر آیات منبوط بمرگ، مصیت و روز استاخیز است. مردم دسته دسته دورهم جمع شده با بهت و حریت از یکدیگر سؤال می‌کنند. اما بزودی معلوم شد که شیعیان جهان بزرگ‌ترین رهبر روحانی خودرا در حدود ساعت هفت و نیم صبح ازدست داده‌اند . . .

* * *

میر چهاردر هر ماتمی خیزد غمی
فرق دارد ماتمی با ماتمی !

تمام جویانهای عادی شهر فودا بهم خورد و شهر پکلی تعطیل شد، مردم همه دست از

کار کشیده و این بوه جمیعت پلر خان نژدهم بزرگ شیوه هجوم آوردند و پیغمور طالهای لازم بست
پلند بود که در و دیوار شهر را تکان میداد. منزل پیروزی آیه الله و کوچه های اطراف بزودی پر
شدو گبور و مرور تاشماع زیادی پر چشم انجامی گرفت.

در منزل آیه الله لحظه‌ای بک سکوت مرگبار و بیت آمیز حکمران بود. آری هنگام
بهران مصیبت انسان چنان دست و پای خود را کم می کند که از شدت تأثیرات حالت سکوت که
نشانه بیت زدگی است با و دست می بندد اما چیزی تگذشت که همان این سکوت پس آمد. وجای
خود را پنهان و هیجان عجیبین داد، هیجان و شوری که راستی هیچ نویسنده تو انانکی نمیتواند آنرا
روی صفحه کاغذ مجسم کند. گویا دلها از جا کنده شده بود. سیلا باثک از چشم پر و جوان و زدن
مردم را زیر بود. هر کس برای خود نزم مهای داشت.

این خبر جان کاه بفاسله یک ساعت در تمام دنیا و سیله رادیو منعکس گردید. از هرستان -
های اطراف قم جمیعت از جا کنده شد و هر کس با هر وسیله نقلیه‌ای که با آن دسترسی داشت سی
من کرد خود را هر چهار زو تر بقیه بر ساند. سیل خبر نگاران داخلی و خارجی برای تبیه
دپور تازه از بزرگترین حادثه‌ای که تغییر آن را تا کنون در ایران و در بسیاری دیگران از نقاط
دنیا ندیده بودند و از هر لحظه برای آنها تازگی داشت بسوی قفس از پر شد.

اما بر اثر هیجان و شور عجیبین که در جمیعت حکمران بود پر چشم من گواستند مطالب
را باید آورد و عکسها ای مظلوب خود را تبیه کنند، و چنان تحت تأثیر جمیان واقع شده بودند
که غالباً کنترل خود را از دست داده، و در این مراسم در میان جمیعت گم شده بودند چاده‌ای
خارج شهر که بقیه منتهی میشد از وسائل نقلیه موج میزد و تمام خیابانهای خلوت شهر از وسائل
نقلیه پر شده بود. بسیاری از کسانی که خود را از نزدیک ناگذر بودند نقل کردند که هر کشته
اتومبیلها در طول جاده تهران و قم قطع نیشد و مانندیک خط از نجیری که تهران را بتم وصل کند
وسائل نقلیه در این جاده ۱۴۰ کیلومتری پشت سرهم قرار داشتند.

هیجان و قنی باعث در جهاد سید که هدن حضرت آیه الله را در منزل غسل داده و لاز آنها
حر کشند اتفاق نداشت. جمیعت فوق الماده زیادی که خود را برای تشییع جنازه پیشوای عزیزان
آماده کرده بودند، پادین عماری پیشوایی بزرگ که خود که روی دستها بلند بود شور صحبت
و غیر فابل توصیفی پیدا کردند. تمداد جمیعت را حدود دویست هزار نفر تخمین داده ولی
باید توجه داشت چون حدود تیم سانت بعد از ظهر آن جنازه مقدس را سحر کش داده در
حالی که قبلاً شایع بود مراسم تشییع جنازه قبل از ساعت ۲۰ بهمن نخواهد آمد، لذا عصایر

دراين عکس گوشه‌اي از آنبوه تшибیع کنندگان را ملاحظه می‌کنید. آعداد جمعیت را در این تшибیع نی‌سابقه دویست هزار تقریباً تخمین زدند.

از شر کت در آغاز تشبیع مقدس ماندند

با اینکه فاصله میان منزل آیة الله و صحن مقدس حضرت مصومه (علیها السلام) که بنا بود بدن آیة الله را با آنجا ببرند شاید بیش از ۵۰۰ متر نبود؛ ولی دو ساعت طول کشیده بدن ذعیم بزرگ شده، بصحن مقدس رسید.

تمام علماء و بزرگان حوزه علمیه قم؛ نخست وزیر و جمعی از وزراء و رجال طراز اول کشور، رؤساه تمام دولتمردان و تمام وجهه شهر و سیاری از شخصیتهای بزرگ ایرانی و غیر ایرانی که از خارج از قم، آمدند بودند در این تشبیع جنازه فراموش نشدنی شرکت. اشتند هیجان و شور جمیعت بحدی بود که حتی در حال بزرگی دینی و کشوری که در مراسم شرکت نموده بودند بای همه مرافقی که مردم نسبت با آن ای امی نمودند از قرار جمیعت فوق العاده در زحمت بودند و با ذحمت زیاد خود را بصحن مقدس رسانیدند.

* * *

هیجانی تغییر

شاید مناسبترین جایی که این کلمه (هیجانی تغییر) را میتوان در آن بکار برده می‌جیریان تشبیع آیة الله العظمی آقای بروجردی باشد. فشار جمیعت بقدرتی بود که چوب‌های حکم عماری که تابوت اصلی در آن قرار داشت بزودی شکسته شد و قطعات آن را از میان جمیعت بیرون پر دند.

مردم از قرط هیجان احساسات و شدت علاوه‌ای که نسبت به پیشوای عزیز خود داشتند، و تأثیر فوق العاده‌ای که از مرگ آن ذعیم بزرگ بازماند دست داده بود؛ عمامه آیة الله را که روی عماری گذارده بودند قطعه، قطعه کرده و هر یک قطعه‌ای از آن را بنوان «تبرک» بردند پارچه‌های سیاهی که پوش عماری را تشکیل میداد تمام بهمین صورت درآمد، لذا رعکهای تشبیع که در روز نامه‌ها منعکس گردیده چوب‌های عماری که در لحظات اول شکسته بودند سورت لخت و زنده دیده می‌شود؛ و شاید بعضی تصور کنند هنگامیکه عماری را از منزل حرکت دادند باین صورت بوده؛ نه؛ چنان نبود؛ فشار جمیعت، عواطف تحریک شده، از دست دادن کنترل احساسات پنهان صحنه‌ای را بوجود آورد.

حتی در صحن مقدس که تابوت اصلی را از عماری شکسته بیرون آورده بودند ترددیک بود بر اثر فشار جمیعت آنهم بشکند. آری مردی که یک عمر بازادی زندگی کرد و همواره در دل و قلب مردم جای داشت مانند هم نداشت که از تابوت پدش آزاد گردد و مردم خود آن بدن باک را هر وی نست بینند . . .

این مطلب تقریباً بر همه مسلم بود که جمیعت با آن کثرت و با آن هیجان پیچیده قابل کنترل نیست و هر گونه کوشش برای کنترل کردن آن ، بی اثر میماند ، فقط باید با سیر طبیعی خودش بدن را بصحن مقدس بر ساند این جمیعت پر شور راستی همه شلمهای ظاهری دارد در خود هضم کرده بود آنما از یک تظم معنوی که همه آنها را بسوی یک هدف مقدس ، یک هدف بزرگ و قابل ستایش : دعوت می کرد برخوردار بودند ، لذا کوچکترین نزاع و تصادمی در میان این جمیعت اثبوه دیده نشد .

باید بر بلن نماز خوانده شود

اکنون باید بر بدن ذمیم شیوه نماز خوانده شود ، ولی تنظیم صفوی جماعت در این گیرودار کار فوق العاده مشکل است : بلند گوهای صحن متبا ا مردم را با داشت و مهیا شدن برای نماز دعوت می کنند ؛ اما بیش از یکساعت طول کشید تا جمیعت مختصر آدامشی برای نماز پیدا کرد .

فرزند ارشد آیة الله که در یک حال بعرانی عجیبی بسرمیبد باید بر جنازه پیدا عالیقدر خود نماز بخواند ، هوا منقلب است ، قطرات باران مانند قطرات اشک چشم مردم بشدت میبارد ، اما بیش شدید باران کوچکترین تأثیری در وضع جمیعت ندارد در یکاه حیطه هیجان - انگیز ، در یک محیط از هرجهت طوفانی ، نماز در پشت سر فرزند ارشد آیة الله خوانده شد . مقادن همین حال معتبر آیة الله در کنار شہستان پزرك مسجد اعظم و جوار حضرت معصومه (سلام الله علیها) آمده بیش ، جمیعت زیادی که در صحن مقدس جامی پیدا نکرد بودند در شہستان و صحن مسجد اعظم برایش گفت در ماسم دفن دقیقه شماری می کردند . بالاخره در میان یک شور و هیجان نگفتنی بدن آن ذمیم بزرگ و چنان اسلام بخاکه سپرده شد . گرچه صورت پر فروع او در زیر خاکها از ظریفان و بدن پاکش خاموش گشت ولی نه تنها در قم بلکه در تمام شهرستانها و مرکز اسلامی از درود بیوار : از بلند گوها ؛ از فراز منابع و از وسط محراجها گویا صدای او شنیده بیش دو آثار حظمنا او نمایان بود .

پلا فاصله مجلس فاتحه در همان مسجد بزرگ شروع شد ؛ امانه تنها در آن درود بلکه تا روز هفتم میالس فاتحه و مراسم عزاداری پیچیده قابل کنترل نبود .

* * *

حادنهای کندنیارا غرق دد حیرت ساخت

خبر رحلت پیشوای بزرگ شیعیان جهان در فاصله بسیار کوتاه و سیله غیر گزار چنانچه

هم جهان پ تمام دنیا مخابره شد ، و در خارج از ایران هم در تمام معاملات خبری منعکس گردید و بنوان یکه حادثه هم روز در جرائد معروف جهان انتشار یافت .

نه تنها از داخل کشور بلکه از نقاط مختلف گینه سیل تکرار افات تسلیت بسوی قم سرازیر گشت بلا فاصله از طرف دولت ایران عزای عمومی بمدت چند روز اعلام گشت ولی مردم عمدآ عزای عمومی را بیش از مدت رسمی بر گزار ساختند در غالب نقاط کشور تا مه روز و در بعضی از نقاط تاهفت روز بازارها و مذاقه ها بکلی تعطیل بود از طرف دولت « پاکستان » نیز عزای عمومی بمدت چند روز اعلام گردید .

پرچمهای تمام سفارتخانه های بزرگ در تهران از جمله سفارت شوروی ، انگلستان آمریکا و ماین دول غربی بحال عزا (نیمه افراشته) درآمد ، البته سفراء و نایندگان دولت های اسلامی در این جریان بیش از ماین ابراز همدردی نمودند .

خبر فوت ذعیم بزرگ جهان تشیع برآستی تمام ایران را تکان داد و تمام طبقات بدون استثناء در این عزای بزرگ دینی شرکت نمودند ، در کلیه نقاط کشور حتی در تمام قصبات و دهات و نقاط دور دست مجالس یادبود باشکوه و بیساقدامی در هر کوی و بر زن بر پا گردید از پسیاری نقاط اطلاع میدهنند که مراسم عزاداری در چند روز اول این حادثه اتفاق نکرد حتی از « عاشورا » هم دامنه دارتر و هیجان انگیز تر بوده است ، و رو به مرغوبیت در همه نقاط کشور خاطر عاشورا یعنی بزرگترین روز سوگواری سال در نظرها تجدید شده است .

همین و پیر مردان معتقدند که در تمام مدت عمر خود مراسم عزاداری در مرگ هیچ کس با این عظمت و شکوه بخارط ندارند ، بعضی میگویند از ۶۸ سال قبل که رحلت ذعیم بزرگ دیگری از عالم تشیع آیة الله شیرازی واقع شد چنین مراسم عزا و مجالس یادبودی با این اهمیت بر گزار نشده بود تمام سفرای خارجی اعم از سفرای کشورهای اسلامی و غیر اسلامی در مجالس یادبود آیة الله از طرف دربار شاهنشاهی منعقد شده بود شرکت نمودند پس از این در « عراق » و مخصوصاً در « نجف اشرف » و « کربلا » مراسم عزاداری و یادبود ، باشکوه هر چه تمامتر بر گزار گردید ، بطوريکه بعضی از مطلعین از عراق خبر میدهند در چند روز اول این مصیبت بزرگ اسلامی حدائق در هر یک از شهرستانهای کربلا و نجف اشرف روزی لااقل چهل هزار فاتحه با اعظمت تشکیل مییافتد .

شهرستان قم شاید در تمام تاریخ خود هجایان یادبودی مانند هجایان یادبود آیة الله پر وجه دی ، از روز اول رحلت آندر بزرگ که تاروز هفتم ، بخود نمیدیده است ، این مجالس که

تاکنون ادامه دارد و تا روز چهلم، ادامه خواهد داشت اختصاص بحوزه علمیه قم و جامعه روحانیت نداشته و نه تنها در مسجد اعظم و کنار تربت پاک آیة الله فقید بلکه در غالب مساجد و تکایا و بازارهای شهر قم در نقاط مختلف برگزار گردید؛ و هر دسته و صنفی برای درک این افتخار بر دیگران پیش میگرفتند.

فرهنگیان قم مانند فرهنگیان و دانشجویان دانشگاه تهران و سایر شورستانهای این عزای بزرگ شرکت نمودند، افراد زیادی از دانشگاه تهران باصفوف منظم و شهادهای مخصوصی به، آمده و با کمال علاقه مندی در این مراسم شرکت گردند، کلمه داش آموزان دیگر شورستانهای قم در روز هفت آیة الله قید در مجلسی که در مسجد اعظم برپا شد شرکت گردید و با سخنرانیهای اشعار حزن انگیز خود مراتب اخلاق و علاقه مندی خود را نسبت به مقام پیغمبر ای را از خود ابراز داشتند.

از روز اول این حادثه بزرگ بعده هیئت‌های عزاداری از شورستانهای دور و نزدیکه هر تیا بهم وارد شده و پس از عزاداری و تسلیت بی‌ازمانه گان حضرت آیة الله و جامعه روحانیت پیش از عزای خود بازمیگردند. یک قطار مخصوصی حامل هیئت بزرگی از عزاداران از کاشان پقم آمد و دسته‌های بزرگی از بن و جرد، ارک، کرمان، اصفهان، همایون شهر، نجف آباد رفسنجان و ساوه و سایر شورستانهای در روزهای مختلف پقم آمده و در مراسم سوگواری شرکت گردند. هنگامیکه اتموبیل‌های سیاه‌پوش دسته‌ای عزاداران شورستانها با پرچمهای مخصوص وارد خیابانهای قم میشدند و از دور چشم‌شان بقیه وبارگاه حضرت مصومه (سلام الله علیها) و گذب عظیم مسجد آیة الله فقید آقای بر و جردی می‌افتاد هیجان و شور تازه‌ای بوسیله بلند کوههای خود در شهر پا به میگردند، اشعار سوزناک آنها که از دل سوزان سرچشمه گرفته بود و بصورت دست‌جمعی می‌خوانندند غوغائی بر پامیکرد؛ اشعاری ساده اما تکان‌دهنده بود مانند شعر ذیں:

**از برای دیدنش ما این‌یمه راه آمدیم
هر دهان شهر قم کو سید و سالار ما؟**
هم اکنون پیش بینی می‌شود که روز چهلم، آمرد بزرگ نیزیک و ز فراموش شدنی فوق الماده باشکوه باشد و دسته های زیاد از حالا خود را برای شرکت در آن مراسم آمده می‌گشند که از نقاط مختلف خود را پقم بر ساندو نمونه‌ای از مراسم عزاداری این پیشوای بزرگ جهان تشییع را از نزدیکه ملاحظه کنند.

در کلیساهای ادامه و معايد یهودیان و پیروان سایر ادیان نیز مراسم مفصلی به نوان همدردی با مسلمانان در این عزای بزرگه برگزار گردید و تلکراف های متعددی باین منتظر پیر رگان روحانیت قم و بازمانند گان آیة الله قبیل مخابره نمودند.